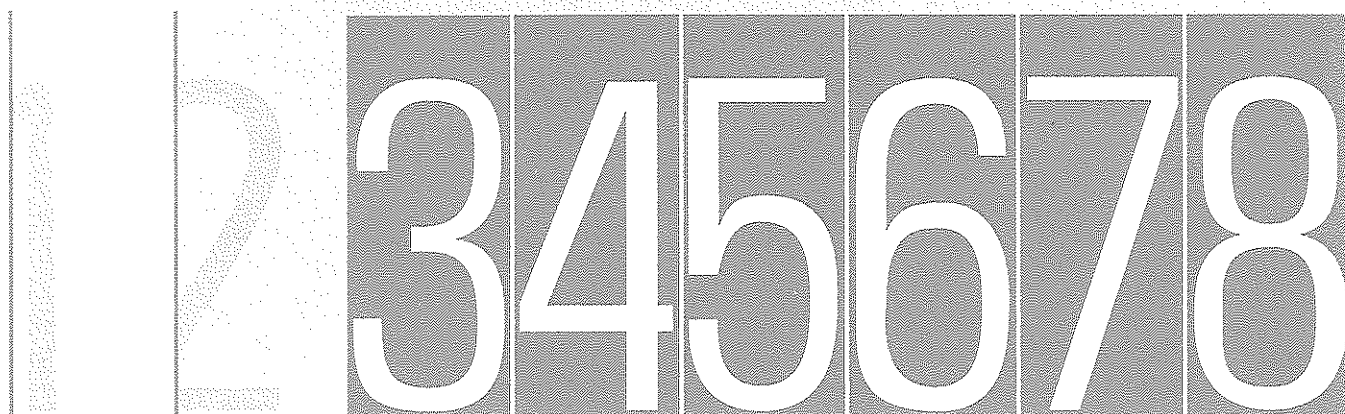

Leerling volg systeem

Leestempo Opgavenboekje M8-Extra

Naam _____

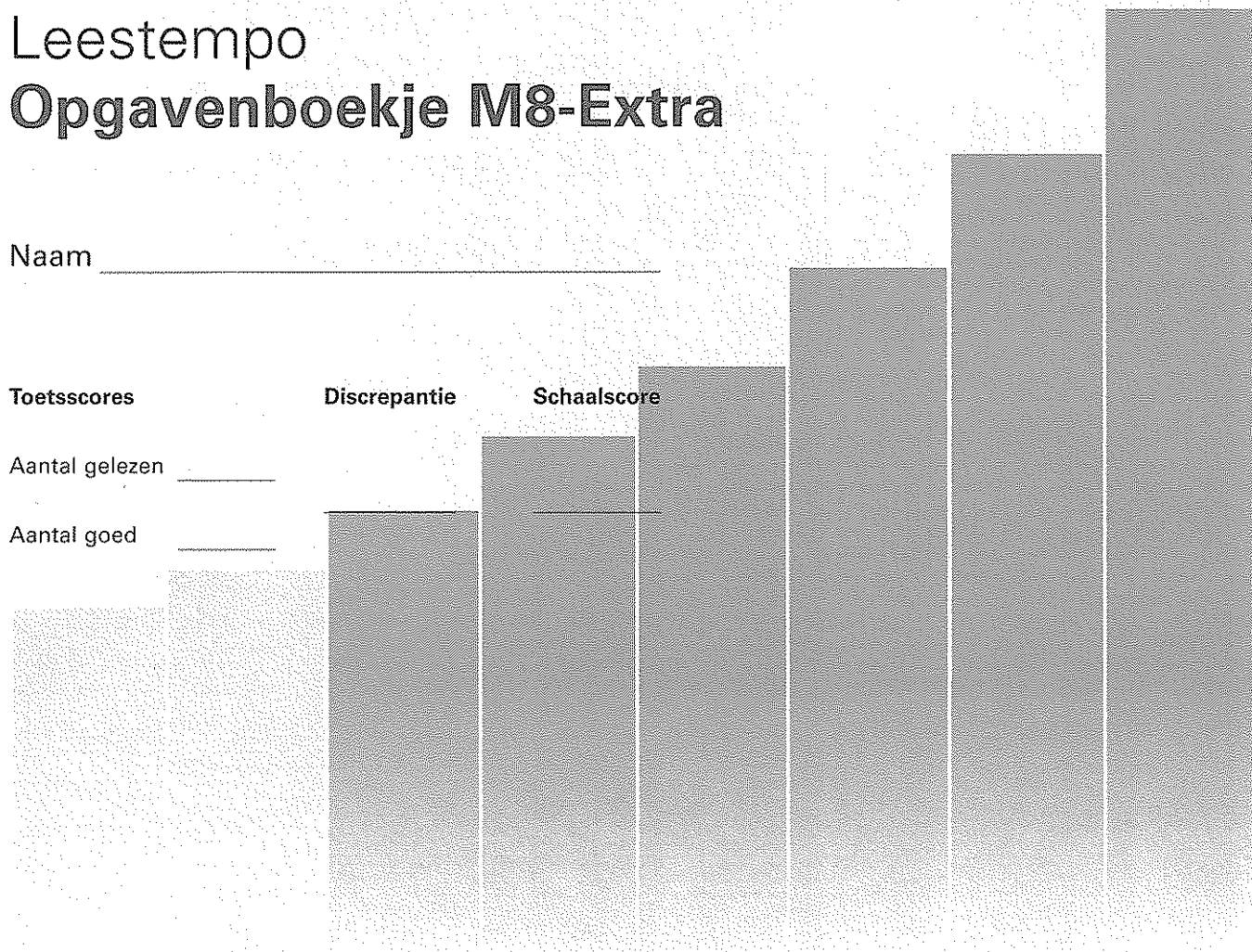
Toetsscores

Discrepantie

Schaalscore

Aantal gelezen _____

Aantal goed _____

Primair onderwijs

Voorbeeld

De spreekbeurt

Maaïke wist het. Maar Naar Haar volgende spreekbeurt zou over Engeland gaan. Ze wat was wast daar een paar jaar geleden met haar moeder en zus op vakantie gewenst gewest geweest en had het een leuk land geworden gewonden gevonden. En het leek haar ook wel een land waarover het een en adder ander ader te vertellen valt. „Ik houd mijn spreekbeurt omver over oven Engeland”, zei ze dan ook tegen Nelleke, haar zus.

Zo gezegd, zo gedaan. Op de eerstvolgende woensdagmiddag bracht ze om te bergingen begingen beginnen een bezoekje aan de bibliotheek. Ze vond er vier boeken waar war waard ze waarschijnlijk wel iets aan zou hebben. Op de terugweg naar huis reed ze nog even bij een reisbureau langs lang lans. „Heeft u misschien folders met informatie over Engeland die ik kan gebruiken voor mijn spreekbeurt”, vroeg ze beleefd aan de mevrouw achter de balie. „Ja hoor”, zei deze glimlachend, „In dat rek daar staat vast wel iets van je gading.”

Je mag pas omslaan als je juf of meester dat zegt.

De zon scheen in een helderblauwe lucht. De moeder van Roos

wachtte buien buiten buien de school op haar jarige dochter.

1 A B C

Naar Haar Maar zus Jannie, de tante van Roos, stond

2 A B C

naast naart natst haar.

3 A B C

Zij zou helpen bij het partijtje pasteitje patrijsje van Roos.

4 A B C

„Wat een pracht dag om jarig te zijn“, zei Jannie tegen tenger tergen de moeder van Roos.

5 A B C

Die lachte. „Ja, het is eens en een fijne dag. Als alles zo goed blijft gaan wordt dit een volmaakte verjaardag.“

6 A B C

De schooldeuren gingen open en Roos reden remde rende naar buiten. Ze

7 A B C

werd gevolgd door tien jongens ene een en meisjes uit haar klas. Op het

8 A B C

schoolplein stond haar glimmende, nieuwe fiets. Trots red reeds reed

9 A B C

Roos naar haar moeder.

„Dag mam, dag tante Jannie!“ zei zie ziet ze.

10 A B C

„Gefeliciteerd Roos,“ zei tante Jannie, „thuis krijg je mijn cadeau.“

„Wat Mat Vat is het?“ vroeg Roos.

11 A B C

„Dat vertel ik je lekken lekkers lekker niet“, zei tante Jannie.

12 A B C

„Gemeen!“ riep Roos.

„Moeten al die kinderen mee meen nee?“ vroeg tante Jannie.

13 A B C

„Ik wou de hele hete helle klas uitnodigen, maar ik mocht maar tien

14 A B C

kinderen vragen“, zei Roos.

„Naar Waar Maar tien?“ zei haar moeder, „Elf, met jou erbij. En Jannie en

15 A B C

ik, dat zijn al dertien personen. Genoeg, mee meen meer dan genoeg,

16 A B C

vind ik.“

„Zijn we met zijn dertien?“ zei tante Jannie, „lieve liever leve help! dat betekent ongeluk.“

17 A B C

„Kom jongens“, schreeuwde Roos. Ze fietste omver oven over de stoep

18 A B C

naar huis en tien kinderen renden achter achten achteren haar aan.

19 A B C

Roos woonde niet ver van <u>schol school schoolt</u> . Ongeduldig stonden de	20	A B C
elf kinderen te <u>wachter wachtenden wachten</u> tot de moeder van Roos en	21	A B C
tante Jannie bij het huis aankwamen.		
Moeder zocht in haar <u>zakten zaken zakken</u> .	22	A B C
„De sleutel! Ik heb de sleutel binnen <u>laten later latten liggen!</u> ” zei ze.	23	A B C
„Doe niet zo flauw, mam!” zei Roos. Maar aan haar moeders		
<u>gericht gezicht gezwicht</u> zag ze wel dat het geen grapje	24	A B C
<u>wast was waas</u> .	25	A B C
Gelukkig stond het wc-raampje open. Tante Jannie <u>heets hes hees</u> Roos	26	A B C
omhoog zodat ze door het raampje <u>naars naar nar</u> binnen kon klimmen.	27	A B C
Even later deed ze de <u>deur dreun deun</u> open. Gillend renden de kinderen	28	A B C
het huis <u>ik in is</u> .	29	A B C
„Hier Roos, hier! Pak eerst mijn cadeautje uit!” riep iedereen.		
„Ik <u>weet weent wet wat</u> ”, zei tante Jannie, „Jullie maken een kring en Roos	30	A B C
gaat in <u>het helt hel</u> midden staan, met haar ogen dicht en haar arm	31	A B C
uitgestrekt.		
Ze <u>draai draait draad</u> rond tot ik stop zeg. Het kind dat ze dan aanwijst	32	A B C
<u>macht maag mag</u> zijn cadeautje geven.”	33	A B C
„Ga jij er bij staan, tante?” vroeg Roos, „ <u>waant wat want</u> jij moet me ook	34	A B C
nog een cadeau geven.”		
Tante Jannie ging in de kring staan en de kinderen <u>zonken zongen zonen</u> :	35	A B C
„Een twee drie vier vijf zes zeven, <u>we wie wei</u> mag zijn cadeautje geven?”	36	A B C
Roos draaide wild in het rond, zo wild dat <u>zie ze zeg</u> met de wijsvinger van	37	A B C
haar <u>uitgestrekte had hand hard</u> in tante Jannies oog prikte.	38	A B C
Die <u>gaf ga gat</u> een gil van pijn.	39	A B C
De moeder van Roos, die verpleegster was, bekeek het oog van haar zus		
en zei: „Het valt <u>wel we wet</u> mee Jannie, maar toch zal ik er	40	A B C
<u>ever erven even</u> een nat compresje op doen.”	41	A B C
Tante Jannie ging op een stoel zitten om even bij te		
<u>kommen komen konen</u> .	42	A B C

Lees vlug door op de volgende bladzijde.

„Jouw cadeau ligt onder de tafel”, zei ze.	
Roos dook <u>order orden onder de tafel</u> en kwam te voorschijn met een	43 A B C
rood <u>parkje pakje partje</u> .	44 A B C
Ze scheurde het pakpapier eraf en <u>zacht zaag zag</u> een groot roze	45 A B C
spaarvarken waarop heel <u>netjes nestjes nekjes ROOS</u> stond geschreven.	46 A B C
Mathilde riep: „Je tweelingzus, Roos!”	
„Dat varken lijkt anders <u>vel vee veel</u> meer op jou”, zei Roos.	47 A B C
„Mag ik ‘m even?” Joris wou het spaarvarken pakken, maar duwde het uit	
Roos’ hand. Het <u>vaker vakken varken</u> viel in stukken op de harde	48 A B C
<u>tengels tegels teugels</u> .	49 A B C
Tante Jannie keek sip.	
„Scherven brengen geluk”, zei Roos. „Zullen we <u>wel wie</u> nou eerst taart	50 A B C
gaan eten?”	
Moeder kwam <u>net met tem</u> een grote chocoladetaart met slagroom de	51 A B C
kamer binnen. Ze zette hem op tafel. Er stonden brandende kaarsjes op.	
Elf, want Roos <u>wed wend werd</u> elf jaar.	52 A B C
„Uitblazen!” riepen de kinderen.	
Roos <u>scherpte schepte scheepte</u> adem alsof ze de grote boze wolf was, en	53 A B C
blies in één keer alle <u>kaasjes kaartjes kaarsjes</u> uit. Iedereen juichte,	54 A B C
behalve Joop. Hij <u>zak zakt zat</u> zo dicht bij de taart dat Roos slagroom op	55 A B C
zijn bril had <u>gebazel beglazen geblazen</u> . Hij likte de slagroom van de	56 A B C
glazen.	
Allemaal <u>kregen krenge krenken</u> ze een stuk taart. Eddie, die dol was op	57 A B C
zoetigheid, kreeg er twee. Hij at ook nog de <u>sterren nesten resten</u> taart op	58 A B C
die sommige kinderen lieten staan.	
„Dan gaan we nu <u>buiken kuipen duiken</u> naar de schat!” riep Roos.	59 A B C
Tante Jannie, die zich weer wat <u>beters beter beten</u> voelde, vulde een bak	60 A B C
met water. Op de <u>bode boden bodem</u> van de bak lag een snoepje, en dat	61 A B C
moest je <u>pakken bakken kappen</u> met je mond.	62 A B C
Roos deed het voor. Het <u>Met Net</u> een drijfnet gezicht en proestend kwam	63 A B C

ze weer boven water, <u>maar naar raam</u> het snoepje hield ze tussen haar lippen.	64	A B C
Nu wilde Mathilde een snoepje pakken. Ze <u>stak staak strak</u> haar hoofd in de bak met water. De kinderen <u>keken keten kerken</u> ademloos toe.	65	A B C
„Tjonge, wat kan zij lang onder water blijven“, zei Roos.	66	A B C
Mathilde <u>naakte waakte maakte</u> rare geluiden.	67	A B C
„Duurt het niet een <u>beekje beestje beetje</u> erg lang?“ vroeg tante Jannie.	68	A B C
„Ze zit op zwemmen <u>hor hoort hoor</u> “, zei Joop.	69	A B C
Mathilde reutelde. Het werd erg stil.		
Opeens <u>kapte pakte bakte</u> de moeder van Roos Mathildes hoofd beet <u>beef beeft</u> en trok het uit het water.	70	A B C
Mathildes ogen <u>waren warmen wanen</u> dicht, en ze had een rare blauwe kleur. Na de mond-op-mond-beademing van moeder kwam ze weer bij.	71	A B C
Niemand wilde <u>doorgaans doorgaan doorgang</u> met het duikspelletje.	72	A B C
„Laten we blindemannetje <u>spelden slepen spelen</u> “, stelde Roos voor, „Eddie is hem.“	73	A B C
„Nee,“ zei Eddie, „ik <u>been ben beng</u> misselijk.“	74	A B C
„Zal ik hem dan zijn?“ vroeg tante Jannie.	75	A B C
Ze kreeg een sjaal omgebonden, en <u>lied lieg liep</u> met uitgestrekte armen door de kamer. Giechelend verstopten de kinderen zich achter de <u>bang blank bank</u> en de gordijnen.	76	A B C
Tante Jannie botste <u>hand had hard</u> tegen de tafel. Toen riep ze: „Hebbes! Hee, ik <u>vloeit voel voet</u> allemaal krullen. Dat moet Roos zijn!“	77	A B C
Ze trok aan de krullen, er <u>klok klont klonk</u> een woedend gegrauw. Op hetzelfde moment <u>voedde woelde voelde</u> ze dat iemand in haar hand beet.	78	A B C
„Au, Roos!“ schreeuwde ze <u>boos poos doos</u> en rukte haar blinddoek af. Ze stond oog in oog met poedel Benno, die woest begon te blaffen.	79	A B C
„Laat Laatst Lat me eens kijken“, zei de moeder van Roos, „O, <u>'s 'n 't</u> is niet erg.	80	A B C
Ik zal je hand wel <u>verbieden verblinden verbinden</u> . Ga maar even zitten.“	81	A B C
	82	A B C
	83	A B C
	84	A B C
	85	A B C

Lees vlug door op de volgende bladzijde.

Met een wit gezicht zat tante Jannie of om op de bank.	86	A B C
„Wat gaan we nu doen?” vroeg Roos. Zij wilde weer vlucht vleug vlug doorgaan.	87	A B C
„Verstoppertje! Koek happen! Tikkertje!” riepen de kinderen.		
„Vergeeft Vergeef Vergeet het maar”, zei moeder, „Jullie gaan rustig naar	88	A B C
een videofilm kijken. Dan kan en er erg tenminste niets meer gebeuren.”	89	A B C
„Dat lijkt men mee me een prima idee”, zei tante Jannie.	90	A B C
„Bah neem nee mee”, zei Roos, maar haar moeder riep:	91	A B C
„Niets Niet Nies zo zeuren!”	92	A B C
Ze zag er boos uit, dus de kinderen gingen braaf draaf graaf voor de tv zitten en keken naar een tekenfilm.	93	A B C
Alles Allen Alle leek goed te gaan totdat ze een raar gehoeft	94	A B C
horden hoorden honderd en een gil. Eddie had overgegeven op de nieuwe jurk van tante Jannie.	95	A B C
„Wel potverdorie,” riep ze woedend, „ik heb er mijn puik duik buik vol van! Ik ga naar huis!”	96	A B C
„Jannie, vacht macht wacht!” riep de moeder van Roos. Maar tante Jannie	97	A B C
storende stroomde stormde de kamer uit en sloeg de deur met een harde klap achter zich dicht.	98	A B C
„Waarom hiel hield hielp jij haar niet tegen?” vroeg de moeder van Roos,	99	A B C
„ze is tocht toog toch je lievelingstante?”	100	A B C
„Nu zijn we niet meer met zijn dertienen,” zei Roos, „nu kunnen er geen ongelukken meer gebeuren.”		
En ze kreeg gelijk.		

Je mag hier stoppen. Doe je boekje maar dicht.